

426.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 lipca 1926 r.

w sprawie opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonarjuszów zarządu ceł poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowymi oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów.

Na zasadzie rozdz. VII. art. 15 rozporządzenia o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dn. 27 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 68 poz. 663), zarządza się co następuje:

§ 1. Do czynności, wykonywanych przez funkcjonarjuszów zarządu ceł, za które strony interesowane winny uiszczać osobne opłaty, należą:

- 1) stała lub dorywcza kontrola nad nieurzędowymi składami celnymi;
- 2) stała lub dorywcza kontrola nad towarami w obrocie uszlachetniającym;
- 3) dorywcza lub jednorazowa kontrola nad towarami, sprowadzanymi z zastosowaniem ulg celnych;
- 4) kontrola nad czynnościami przedsiębiorstw ekspedycyjnych;
- 5) kontrola nad towarami w wypadkach innych, niż wyżej pod pp. 2 i 3 przytoczonych;
- 6) konwojowanie, strzeżenie oraz odprawa towarów, o ile czynności te dokonywane są poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowymi.

§ 2. Wysokość tych opłat ustala się jak następuje:

1. Za kontrolę nad nieurzędowymi składami celnymi:

- a) stałą w kwocie równającej się uposażeniu urzędnika państwowego według VII. st. sł. szczebla b oraz uposażeniu jednego strażnika celnego według st. sł. XI szczebla b.

Opłatę pobiera się ćwierćrocznie zgóry.

- b) dorywczą — w kwocie równającej się normalnym dietom dziennym urzędnika VII stopnia służbowego oraz kosztów przejazdu tam i zpowrotem dorożkami.

O ile przedsiębiorstwo znajduje się poza siedzibą urzędu celnego, opłatę zwiększa się o kwotę odpowiadającą cenie biletu II klasy za przejazd urzędnika i III klasy za przejazd strażnika pociągiem półpiesznym do miejsca siedziby przedsiębiorstwa i zpowrotem. Opłatę pobiera się każdorazowo po przeprowadzeniu kontroli.

Opłatę za kontrolę stałą pobiera się od wolnych składów celnych. Od składów specjalnych, jak np. składy celne do przechowywania spirytualji i wina, filmów, maszyn i t. p. pobiera się opłaty za kontrolę dorywczą, o ile nie zachodzi potrzeba stosowania stałej kontroli celnej.

Jeżeli właściciel wolnego składu celnego posiada na tej samej posesji jeszcze inny skład celny do przechowywania towarów jednego gatunku jak np. spirytualji, wina i t. p., a kontrola nad takim składem może być wykonywana przez personel przydzielony do wolnego składu celnego, osobnej opłaty za kontrolę wykonywaną przez wspomniany personel w godzinach urzędowych nie pobiera się.

2. Za kontrolę celną nad towarami w obrocie uszlachetniającym:

- a) stałą w kwocie równającej się uposażeniu urzędnika państwowego według VIII st. sł. szczebla b.

Opłatę pobiera się ćwierćrocznie zgóry.

- b) dorywczą w kwocie według tablicy № 1.

Tablica № 1.

Przy sumie cła normalnego			
	500.000 zł. i wyżej	$\frac{1}{3}\%$	cła norm. niemniej niż. 2.500 zł.
poniżej	500.000 „ do 200.000 zł. wł.	$\frac{1}{2}\%$	„ „ „ „ 2.000 „
„	200.000 „ „ 100.000 „ „	1%	„ „ „ „ 1.500 „
„	100.000 „ „ 50.000 „ „	$1\frac{1}{2}\%$	„ „ „ „ 1.000 „
„	50.000 „ „ 25.090 „ „	2%	„ „ „ „ 750 „
„	25.000 „ „ 10.000 „ „	3%	„ „ „ „ 500 „
„	10.000 „ „ 5.000 „ „	5%	„ „ „ „ 350 „
„	5.000 „ „ 3.000 „ „	7%	„ „ „ „ 300 „
„	3.000 „ i poniżej	10%	„ „ „ „ „
	a b	c	d

Przy sprowadzaniu poszczególnych partij towaru na poczet kontyngentu, przyznanego pozwoleniem, opłaty za kontrolę należy pobierać w kwotach, przypadających według skali procentowej (przedziałka c) do czasu, dopóki ogólna suma tych opłat nie osiągnie kwoty, przewidzianej dla całego kontyngentu.

Przy towarach wolnych od cła przywozowego zł. 0,05 od 100 kg. wagi surowej, lecz niemniej niż 50 zł., przyczem jako towary wolne od cła należy rozu-

mieć towary wogóle niepodlegające opłacie cła, jak np. rudy cynkowe poz. 138 p. 2 taryfy celnej.

Opłaty te pobiera się przy odprawie przywozowej w urzędzie celnym.

3. Za kontrolę celną nad towarami, sprowadzanymi z zastosowaniem ulg celnych:

- a) dorywczą — w kwocie ustalonej w § 2 p. 2 b.

Opłatę tę pobiera się przy odprawie przywozowej w urzędzie celnym;

- b) jednorazową — w kwocie według tablicy № 2.

Tablica № 2.

Przy sumie cła normalnego		$\frac{3}{4}$ cła norm. niemniej niż 2.000 zł.	
poniżej 150.000 zł. i wyżej	150.000 zł. do 50.000 zł. włą.	$1\frac{1}{3}\%$	1.000 "
" 50.000 "	" 25.000 "	2%	750 "
" 25.000 "	" 10.000 "	3%	450 "
" 10.000 "	" 5.000 "	4,5%	250 "
" 5.000 "	" 3.000 "	5%	180 "
" 3.000 "	" 2.000 "	6%	140 "
" 2.000 "	" 1.000 "	7%	100 "
" 1.000 "	" 500 "	10%	70 "
" 500 "	i poniżej	14%	" "
a	b	c	d

Oplatę tę pobiera się przy odprawie przywozowej w urzędzie celnym.

Przy sprowadzaniu poszczególnych partij towaru na poczet kontyngentu, przyznanego pozwoleniem, opłaty za kontrolę należy pobierać w kwotach, przypadających według skali procentowej (przedziałka c) do czasu, dopóki ogólna suma tych opłat nie osiągnie kwoty przewidzianej dla całego kontyngentu.

4. Za każdorazowe przeprowadzenie kontroli nad czynnościami przedsiębiorstw ekspedycyjnych — w kwocie, równąjącej się normalnym dietom dziennym urzędnika państwowego VI-go st. sł., oraz kosztem przejazdu tam i z powrotem dorożkami.

O ile siedziba przedsiębiorstwa znajduje się poza siedzibą dyrekcji cel włącznie departamentu cel, opłatę powiększa się o kwotę, odpowiadającą cenie biletu I klasy za przejazd delegowanego urzędnika pociągiem pospiesznym do miejsca siedziby przedsiębiorstwa i zpowrotem.

Oplatę tę pobiera się każdorazowo po ukończeniu kontroli.

5. Za kontrolę nad towarami w wypadkach innych, niż pod pp. 2 i 3 paragrafu pierwszego niniejszego rozporządzenia przytoczonych — w kwocie, ustalonej w § 2 p. 3 b. (tablica 2).

Oplatę tę pobiera się przy odprawie przywozowej w urzędzie celnym.

6. Za konwojowanie, strzeżenie lub odprawę towarów poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowymi w kwocie odpowiadającej $\frac{1}{6}$ części normalnych diet według tego stopnia służbowego, do którego zaliczony jest sprawujący czynność funkcjonariusz celny za każdą godzinę pracy, o ile czynność odbywała się w porze nocnej między 21 a 6 godziną oraz $\frac{1}{6}$ części połowy normalnych diet, o ile czynność odbywała się w dzień, licząc część godziny za całą, z tem jednak ograniczeniem, że opłata za czynności dokonane w jednym dniu nie może przewyższać dziennych diet.

Do powyższej kwoty winny być doliczone koszty przejazdu funkcjonariuszów celnych delegowanych do dokonania tych czynności.

§ 3. Na wysokość opłaty za czynności, wymienione w § 1, nie wpływa okoliczność, czy czynność urzędową przedsięwzięto w godzinach urzędowych, czy też poza niemi.

§ 4. Opłaty za wykonywanie wszystkich czynności kontroli, wskazanych w § 1, pobiera urząd celny.

Wpływy za czynności kontroli, wymienione w § 1 punktach 1, 2, 3, 4 i 5, zarachowuje urząd celny na odnośny dział i paragraf budżetu dochodowego Ministerstwa Skarbu, wydatki zaś z tego tytułu pokrywa z odpowiednich działów i paragrafów budżetu rozchodowego Ministerstwa Skarbu.

Powstałą tą drogą nadwyżkę dochodów nad rozchodami przeznacza się na wydatki związane z organizacją i na specjalne wynagrodzenie za prowadzenie kontroli celnej stałej i lotnej wewnątrz kraju.

Wpływy za czynności, wymienione w § 1 p. 6, zarachowuje urząd celny na fundusz specjalny, wydatki zaś z tego tytułu pokrywa z tegoż funduszu.

§ 5. Zezwolenia na odprawę towarów poza miejscem urzędowym w siedzibie urzędu dla instytucji rządowych i zakładów dobroczynnych, jak również na odprawę w urzędzie, lecz w czasie poza godzinami urzędowymi mogą udzielać kierownicy urzędów celnych na własną odpowiedzialność i tylko w razie istotnej potrzeby. Za prawidłowy bieg służby w czasie poza godzinami urzędowymi są odpowiedzialni kierownicy urzędów celnych.

Na dokonanie odprawy towarów poza miejscem urzędowym w siedzibie urzędu we wszystkich innych wypadkach oraz na dokonanie odprawy towarów poza siedzibą urzędu wymagane jest pozwolenie dyrekcji cel.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z dniem 1 sierpnia 1926 r. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 577).

Oplata za kontrolę w wypadkach wymienionych w § 2 p. 2 b) i p. 3 a) oraz b), o ile odnośne pozwolenia zostały wydane przed dniem 1. sierpnia 1926 r. i do tego czasu nie zostały całkowicie wykorzystane, zostanie pobrana w ten sposób, że od partij towaru sprowadzonych na poczet kontyngentu przyznanego pozwoleniem przed dniem 1-go sierpnia 1926 r. zostaną pobrane opłaty za kontrolę według norm ustalonych rozporządzeniem z dnia 1 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 577), a od partij towaru sprowadzonych po tym terminie — według norm ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.

Minister Skarbu: C. Klarnier